

Posudek diplomové práce Radima Karáska „Zakladatelská smlouva, zakladatelská listina a stanovy akciové společnosti“.

Práci o rozsahu 63 stran odevzdal diplomant dne 29. března 2012. V práci se hodlal zaměřit zejména na povahu zakladatelských dokumentů a vztah mezi nimi, jakož i na „obligatorní náležitosti, se zaměřením na některé sporné otázky zmíněné odbornou literaturou.“ Z uvedeného příliš jasný cíl práce neplyne a lze proto stěží hodnotit jeho dosažení.

Diplomantovi lze vytýkat poměrně popisný charakter práce, i když místy přináší i vlastní závěry. Přes poměrně široké téma, diplomant práci rozšířil i o některé související partie, zejména o stručné srovnání s úpravou zakladatelských dokumentů v některých jiných formách obchodních společností a v některých zahraničních úpravách. I když toto rozšíření není na škodu, příliš přínosné – vzhledem ke stručnosti srovnání – také není.

Diplomant zvolil pro diplomovou práci značně frekventované téma, které již bylo mnohokrát zpracováno a ke kterému existuje dostatek literatury. Diplomant s literaturou pracoval, téměř vůbec však nepochybně nepracoval s judikaturou, což považuji za jeden z nedostatků práce. Téma diplomové práce je středně náročné na teoretické znalosti.

Jazykovou a stylistickou úroveň práce považuji za vyhovující, i když se diplomant nevyhnul některým formulačním neobratnostem. Tak např. na str. 20 uvádí, že v souvislosti se zaknihovanou podobou akcií lze mít za to, že „tato podoba akcie fakticky znamená pouze formu na jméno, neboť majitel příslušného účtu se považuje za vlastníka akcie na účtu zapsané“. Za vyhovující lze považovat i práci s poznámkovým aparátem.

Konkrétně práci vytýkám zejména následující formulační a věcná pochybení:

- Na str. 9 diplomant uvádí, že podle jeho názoru může zakladatelská smlouva obsahovat i fakultativní náležitosti, současně však poznamenává, že „lze mít i za to, že zakladatelská smlouva nemůže fakultativní náležitosti obsahovat.“ Zajímalo by mne, z čeho by podle diplomanta mohl takový závěr plynout.
- Na str. 12 diplomant tvrdí, že „požadavek na umístění sídla do sídla skutečného byl od 1. ledna 2012 z § 2 odst. 3 obchodního zákoníku vypuštěn.“ Toto tvrzení je nesprávné.

- Rovněž na str. 12 diplomat navrhuje, aby se do zakladatelských dokumentů jako místo sídla uváděl pouze příslušný kraj. Takový návrh považuji za silně problematický.
- Na str. 13 diplomant kritizuje praxi, kdy se do zakladatelského dokumentu zapisují i předměty podnikání, ke kterým společnost dosud nezískala podnikatelské oprávnění a srovnává tuto praxi se zápisem obchodní firmy. Toto srovnání však je nepřipadné, neboť na rozdíl od obchodní firmy, předmětů podnikání může mít společnost i více.
- Na str. 14 diplomant tvrdí, že základní kapitál „představuje souhrn všech vkladů společníků, které do základního kapitálu vložili“. Na téže straně tvrdí, že „existují i názory, „že základní kapitál musí společnost udržovat po celou dobu svého trvání“. Pokud je mi známo, neexistují jiné názory.
- Na s. 19 diplomant tvrdí, že listinná akcie na jméno se převádí rubopisem a předáním – opomíjí tedy smlouvu.
- Na str. 21 a 22 diplomant tvrdí, že tzv. emisní disážie uhrazuje zpravidla sama akciová společnost – kdy je podle diplomanta akciová společnost neuhrazuje?

V rámci obhajoby by měl diplomant vysvětlit svůj závěr na str. 23, že „povaha práv“ jež lze podle zákona o obchodních korporacích spojit s akcií, není v zákoně blíže vymezena. Myslí si diplomant, že ze zákona plyne, že s akcií lze spojit jakákoli práva? Dále by měl objasnit, zda se domnívá, že nebude-li stanovami svěřena představenstvu působnost uvedená v prvním odstavci na str. 54, nemůže je představenstvo vykonávat.

Přes shora uvedené připomínky však považuji diplomovou práci za způsobilou obhajoby s předběžně navrženou klasifikací dobře.

V Praze dne 8. května 2012

doc. JUDr. Ivana Štenglová

